

Sygn. akt VII U 1603/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2018 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2018 r. w Warszawie

sprawy A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 18 września 2017 r. nr (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 18 września 2017 r. nr (...) w ten sposób, że stwierdza, iż A. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega odrębnie obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od 30 grudnia 1999 roku do 31 marca 2000 roku i w okresie od 1 maja 2000 roku do 30 września 2000 roku.

UZASADNIENIE

A. S. w dniu 30 października 2017 r. złożyła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji z dnia 18 września 2017 r.,

nr: (...). Odwołująca zarzuciła zaskarżonej decyzji niezgodność z art. 11 i 107 § 3 k.p.a. wobec braku dowodów świadczących, że w okresach od dnia 30 grudnia 1999 r.

do dnia 31 marca 2000 r. oraz od dnia 1 maja 2000 r. do dnia 30 września 2000 r. osiągała wynagrodzenie niższe od minimalnego wynagrodzenia w trakcie stosunku pracy zawartego

z Oświatą Powiatową w O. i świadczonego w niepełnym wymiarze czasu pracy.

W ocenie ubezpieczonej organ rentowy zaniechał sprawdzenia wysokości wynagrodzeń, jakie rzeczywiście były wypłacane przez płatnika składek w korelacji ze składkami, które były lub powinny być wypłacane. Odwołująca wskazała również, że w uzasadnieniu decyzji nie ma podanej wysokości wymaganych składek i tych, które faktycznie były zapłacone za poszczególne miesiąca wskazane w decyzji (k. 2-5 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi

na odwołanie z dnia 29 listopada 2017 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że odwołująca figurowała jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w okresach od dnia

1 października 1999 r. do dnia 31 lipca 2001 r., od dnia 15 marca 2003 r. do dnia 29 lutego 2004 r. oraz od dnia 23 października 2015 r.

i dokonała zgłoszenia jedynie do ubezpieczenia zdrowotnego. Jednocześnie Oddział podkreślił, że odwołująca w okresie od dnia 1 września 1999 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu wiążącej umowy

o pracę z Oświatą Powiatową w O., gdzie od września 1999 r. do sierpnia 2001 r. pracowała w niepełnym wymiarze czasu pracy. W ocenie organu rentowego podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ze stosunków pracy w grudniu 1999 r., od stycznia do marca 2000 r. oraz od maja do września 2000 r. były niższe od kwoty najniższego wynagrodzenia, a w związku z powyższym istniał obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej przez ubezpieczoną działalności gospodarczej (k. 6-7 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 16 stycznia 2018 r. na podstawie art. 477¹¹ § 2 k.p.c. błędnie zawiadomił zainteresowanego płatnika składek Oświatę Powiatową w O.

o postępowaniu z odwołania A. S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. oraz, że w terminie 14 dni od doręczenia niniejszego zawiadomienia może przystąpić do sprawy, który w niniejszej sprawie nie posiadał statusu zainteresowanego (k. 14 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą Gabinet Logopedyczny S. A. w okresie od dnia 1 czerwca 1992 r. do dnia 6 sierpnia 2002 r. Wpis został wykreślony z rejestru Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w dniu 26 października 2015 r. Adres głównego miejsca wykonywania działalności mieścił się przy ul. (...) w O.. Odwołująca założyła kolejną działalność gospodarczą w dniu 23 października 2015 r. pod nazwą A. L. Terapeuta Funkcji Wzrokowych. Miejsce wykonywania działalności gospodarczej było tożsame (k. 28 i 44 a. s.).

Powiatowa (...)Pedagogiczna z siedzibą w O. zawarła z odwołującą umowę o pracę w dniu 1 września 1999 r. na czas określony od dnia 1 września 1999 r. do dnia 31 sierpnia 2000 r. na stanowisku logopedy w wymiarze 1/2 etatu w kwocie 500,10 złotych (k. 7 i 103 akt ZUS).

Powiatowa (...)Pedagogiczna z siedzibą w O. zawarła z odwołującą kolejną umowę o pracę w dniu 28 sierpnia 2000 r. na czas nieokreślony począwszy od dnia 1 września 2000 r. na stanowisku logopedy w wymiarze 1/2 etatu w kwocie 535,00 złotych (k. 9 i 104 akt ZUS).

Na podstawie zeznania o wysokości wspólnych dochodów osiągniętych w 1999 r. odwołującej i jej małżonka wynika, że osiągnęła ona z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej przychód w kwocie 2.481,50 złotych, zaś jej dochód wyniósł 2.381,50 złotych. Jednocześnie jej przychód ze stosunku pracy wyniósł 2.551,02 złotych, zaś dochód 2.328,84 złotych. Natomiast w zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu za 2000 r. ubezpieczona nie wykazała żadnych wartości z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Jej przychód stanowił jedynie stosunek pracy w kwocie 11.311,17 złotych, zaś dochód wyniósł 10.185,87 złotych (k. 30 a. s.).

Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności przez odwołującą w spornym okresie czasu za sporny okres czasu do organu rentowego wpłynęły następujące dokumenty:

- (...), z którego wynika data powstania obowiązku opłacania składek od dnia 1 października 1999 r. (k. 55 a. s.);
- ZUS ZZA, na podstawie którego odwołująca zgłosiła się do dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1 października 1999 r. (k. 60 a. s.);
- ZUS DRA, na podstawie których odwołująca w okresie od października 1999 r. do grudnia 2000 r. nie opłacała składek na ubezpieczenia społeczne (k. 65-79 a. s.);
- (...), z którego wynika wyrejestrowanie płatnika składek w dniu 1 sierpnia 2001 r. (k. 58 a. s.).

Odwołująca miała zarejestrowaną działalność gospodarczą od dnia 1 czerwca 1992 r., lecz począwszy od grudnia 1999 r. i przez cały 2000 r. nie prowadziła swojej firmy. Świadczy o powyższym załącznik do PIT za 1999 r. oraz brak załącznika B do PIT za 2000 r. Odnotowanie w ewidencji działalności gospodarczej faktu zaprzestania prowadzenia przez ubezpieczoną działalności gospodarczej nastąpiło na wniosek Urzędu Miasta i Gminy w K.. Odwołująca ponownie rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej dopiero w dniu 23 października 2015 r. (zeznania odwołującej, k. 49-50 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. wydał zaskarżoną decyzję na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którą stwierdził,

że A. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu

w okresach od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 31 marca 2000 r. oraz od dnia 1 maja 2000 r. do dnia 30 września 2000 r. Organ rentowy wskazał, że odwołująca w spornych okresach czasu dokonała zgłoszenia jedynie do ubezpieczenia zdrowotnego, zaś jednocześnie była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy o pracę z płatnikiem składek Oświatą Powiatową. W ocenie Oddziału podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ze stosunków pracy w miesiącach grudzień 1999 r., styczeń – marzec 2000 r. oraz maj – wrzesień 2000 r. były niższe od kwoty najniższego wynagrodzenia. Zatem zdaniem organu rentowego w w/w okresach istniał obowiązek podlegania przez odwołującą ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej (k. 21-23 akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym aktach rentowych oraz na podstawie zeznań odwołującej. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne. Sąd uznał również za wiarygodne zeznania odwołującej, gdyż ich treść korelowała z danymi wynikającymi z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i tworzyła spójny stan faktyczny. Jedynym dokumentem sprzecznym był wpis do Centralnej Ewidencji o Działalności Gospodarczej, z którego wynikało, że odwołująca prowadziła działalność gospodarczą nieprzerwanie w okresie od dnia 1 czerwca 1992 r. do dnia 6 sierpnia 2002 r. Jednakże brak materialnych dowodów wskazują, że począwszy od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 31 marca 2000 r. oraz od dnia 1 maja 2000 r. do dnia 30 września 2000 r. faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej uwiarygadniają zeznania ubezpieczonej. W związku z tym Sąd uznał materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 18 września 2017 r., nr: (...) jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do kwestii, czy odwołująca powinna podlegać ubezpieczeniom obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresach od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 31 marca 2000 r. oraz od dnia 1 maja 2000 r. do dnia 30 września 2000 r. Organ rentowy wskazywał, że ubezpieczona powinna zostać objęta w/w ubezpieczeniami z tytułu prowadzonej działalności, ponieważ w jego ocenie otrzymywała ze stosunku pracy niższe wynagrodzenie od minimalnego wówczas obowiązującego.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, a zgodnie z treścią art. 12 pkt. 1 tej ustawy również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu. Jak wynika z treści art. 13 obowiązek podlegania wspomnianym ubezpieczeniom istnieje od dnia rozpoczęcia działalności do dnia jej zaprzestania.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy, osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3, 10, 18a, 20 i 21, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane

ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego albo wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a.

Jak stanowi art. 9 ust. 1a ustawy, ubezpieczeni wymienieni w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego lub wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a.

W myśl art. 9 ust. 1b ustawy, jeżeli ubezpieczeni, o których mowa w ust. 1a, spełniają jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z więcej niż jednego innego tytułu, stosuje się do nich odpowiednio ust. 2.

W rozumieniu art. 9 ust. 2 ustawy, osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z kilku tytułów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-6 i 10, jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej. Może ona jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych tytułów lub zmienić tytuł ubezpieczeń, z zastrzeżeniem ust. 7.

Dyspozycja art. 18 ust. 1 stanowi, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12.

W świetle art. 18 ust. 8 ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Sąd ustalając stan faktyczny zważył, że odwołująca w spornych okresach czasu od dnia 1 września 1999 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu wiążącej umowy o pracę z Oświatą Powiatową w O., gdzie od września 1999 r. do sierpnia 2001 r. pracowała w niepełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy prawidłowo wskazywał, że wynagrodzenie z tytułu wykonywania umowy o pracę musi być równe co najmniej minimalnemu, aby inne tytuły ubezpieczenia emerytalno-rentowe były dla odwołującej dobrowolne. W konsekwencji obowiązek ubezpieczeń społecznych w przypadku pracownika, który równocześnie posiada inny tytuł do ubezpieczeń, będzie dotyczył osób zatrudnionych na część etatu, gdy ich wynagrodzenie jest niższe od minimalnego. Jak wynika jednoznacznie z linii orzecniczej Sądu Najwyższego, „w sytuacji, gdy pracownik uzyskuje przychody z innych tytułów, a kwota przychodów ze stosunku pracy będzie niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia ustalonego na podstawie art. 4 ust. 1 w związku z art. 2 ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, ubezpieczony będzie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu

i rentowym z innych tytułów. Podstawę wymiaru składek na wymienione ubezpieczenia będzie stanowił przychód ze wszystkich źródeł, jakie ubezpieczony posiada.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2008 r., sygn. akt I UK 188/07) Sąd zważył jednocześnie,

że w art. 9 ust. 2a również wprowadzona została zasada dotycząca ustalenia tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń w przypadku osoby prowadzącej pozarolniczą działalność. Gdy przedsiębiorca jednocześnie jest zatrudniony w ramach umowy bądź też umów o pracę,

to podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, gdy podstawa wymiaru składek z tej umowy jest w danym miesiącu równa co najmniej minimalnemu wynagrodzeniu, które jest systematycznie wypłacane. Jednakże okoliczności związane z ustalaniem wysokości faktycznego otrzymywanego wynagrodzenia przez ubezpieczoną w spornych okresach czasu nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Sąd Okręgowy uznał, że organ rentowy błędnie przyjął, iż odwołująca od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 31 marca 2000 r. oraz od dnia 1 maja 2000 r. do dnia 30 września 2000 r. faktycznie prowadziła działalność gospodarczą.

W orzecznictwie sądowym jest ugruntowany pogląd, w którym o istnieniu obowiązku podlegania ubezpieczeniu przez osoby prowadzące działalność gospodarczą decyduje faktyczne prowadzenie czynności, a nie kwestie związane z uzyskiwaniem przychodu czy

z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem czy zgłaszaniem przerw w prowadzeniu działalności. Są to kwestie mające znaczenie w sferze dowodowej, a nie przesądzają same

w sobie o podleganiu ubezpieczeniu. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego, „domniemanie faktyczne, wynikające z faktu zarejestrowania działalności gospodarczej, może być obalone wszelkimi środkami dowodowymi, toteż możliwe jest ustalenie zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, mimo nie wykreślenia jej z ewidencji działalności gospodarczej

i - w konsekwencji - uchylenie obowiązku ubezpieczenia.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2014 r., sygn. akt I UK 252/13). Odnośnie rzekomego prowadzenia działalności gospodarczej przez odwołującą w okresie od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 30 września 2000 r., Sąd dysponuje jedynie wpisem z (...) z którego wynika, że wnioskodawczyni dokonała rejestracji działalności gospodarczej w dniu 1 czerwca 1992 r. i dokonała jej wyrejestrowania w dniu 26 października 2015 r. Przy tym data zaprzestania jej prowadzenia została ustalona na dzień 6 sierpnia 2002 r. W aktach rentowych nie ma żadnego dowodu, aby w wyżej wymienionym okresie odwołująca podejmowała jakiegokolwiek rodzaju czynności związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ubezpieczona nie podpisywała żadnych umów, nie wynajęła lokalu, nie wystawiała faktur oraz nie zatrudniała żadnego pracownika na podstawie umowy o pracę ani umowy cywilno-prawnej. Co istotne w sprawie, odwołująca nie osiągała żadnych przychodów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Jak wynika bowiem z zeznań podatkowych złożonych przez A. S., osiągała ona dochód w spornych okresach czasu, który był związany z jego zatrudnieniem w ramach umowy o pracę. Co prawda za rok 1999 wykazała dochód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, jednak istotnym jest, że sporny okres czasu dotyczy jedynie 30 i 31 grudnia.

Z dokumentów zgromadzonych w sprawie wynika, że odwołująca już od października 1999 r. wykazywała zerowe składki na ubezpieczenia społeczne, co oznacza, że nie prowadziła działalności gospodarczej. Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego, „ocena, czy wykonywana jest działalność gospodarcza należy więc przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero następnie do ich kwalifikacji prawnej. Również wpis w ewidencji działalności gospodarczej (zarejestrowanie) ma przede wszystkim znaczenie w sferze ustaleń faktycznych, gdyż ma on charakter deklaratoryjny. (...) W ocenie, czy zostały podjęte czynności zmierzające bezpośrednio do rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej (czynności przygotowawcze stanowiące już o wykonywaniu tej działalności) należy uwzględniać wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar (wolę) osoby prowadzącej działalność gospodarczą.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., sygn. akt I UK 80/05) Sąd Okręgowy zważył, że jedynym tytułem do ubezpieczeń społecznych odwołującej w spornych okresach czasu był stosunek pracy nawiązany z Oświatą Powiatową w O.. Organ rentowy nie przedstawił w sprawie żadnych innych dowodów, które w sposób rzetelny i niebudzący wątpliwości świadczyłyby o prowadzeniu działalności gospodarczej. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Apelacyjnego, to organ rentowy w myśl art. 6 k. c. jest zobowiązany do przedstawienia dowodów, które będą potwierdzać lub zaprzeczać prowadzeniu działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. „Obowiązek udowodnienia okoliczności, zgodnie z ogólnymi regułami wynikającymi z art. 6 k.c., spoczywa na organie rentowym, który jest uprawniony i

jednocześnie zobowiązany do wykazania fikcyjności tytułu ubezpieczenia.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 sierpnia 2015 r., sygn. akt III AUa 1073/14) Sąd zważył również, jak to zostało podniesione w ustaleniach stanu faktycznego, że organ rentowy przedstawił jedynie wydruki komputerowe z systemu informatycznego. W ocenie Sądu powyższe dokumenty nie mogą stanowić waloru dowodowego w niniejszej sprawie, gdyż nie uprawdopodobniają tego, że ubezpieczona prowadziła działalność gospodarczą.

Na marginesie rozważań prawnych Sąd wskazuje, że nie rozważał kwestii dotyczących wprowadzonych przepisów ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz związanych z tym przepisami intertemporalnymi, na co wskazywał w toku postępowania pełnomocnik odwołującej. W niniejszej sprawie odwołująca wykazała, że nie prowadziła działalności gospodarczej od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 31 maja 2000 r. oraz od dnia 1 maja 2000 r. do dnia 30 września 2000 r. Zatem została spełniona naczelna przesłanka skutkująca wyłączeniem jej z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w w/w okresach czasu. Pozostałe kwestie miały charakter poboczny i nie miały wpływu na wydanie wyroku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

12 grudnia 2018 r.

(usprawiedliwiona nieobecność w pracy sędziego referenta w okresie:

Od 01 grudnia 2018 r. do 07 grudnia 2018 r.)

SSO Monika Roslan-Karasińska

Zarządzenie: (...)